

مقایسه امید تحصیلی، سرزندگی تحصیلی و درگیری تحصیلی در دانشآموzan دارای اختلال یادگیری و عادی

یوسف دهقانی^۱، صادق حکمتیان فرد^۲، مرضیه پاسالاری^۳

تاریخ دریافت: ۹۷/۰۲/۱۴

تاریخ پذیرش: ۹۷/۰۷/۰۳

چکیده

این پژوهش با هدف مقایسه امید تحصیلی، سرزندگی تحصیلی و درگیری تحصیلی در دانشآموzan دارای اختلال یادگیری و عادی انجام گرفت. روش این پژوهش از نوع علی-مقایسه‌ای است. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانشآموzan عادی و دانشآموzan دارای اختلال یادگیری دبستانی مدارس شهر بوشهر که در سال تحصیلی ۱۳۹۶-۹۷ مشغول به تحصیل بودند، می‌باشد. آزمودنی‌های پژوهش شامل ۱۰۰ دانشآموزن بودند که با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه‌های امید تحصیلی، سرزندگی تحصیلی و درگیری تحصیلی اسفاده شد. داده‌های حاصل از اجرای پرسشنامه‌ها در مورد دو گروه دانشآموzan با و بدون اختلال یادگیری، با استفاده از آزمون تحلیل واریانس چند متغیری تحلیل شد. نتایج تحلیل واریانس چند متغیری (MANOVA) نشان داد که بین دانشآموzan با و بدون اختلال یادگیری در امید تحصیلی، سرزندگی تحصیلی و درگیری تحصیلی تفاوت معنا داری وجود دارد ($P < 0.001$). این نتایج نشان می‌دهد که وجود امید تحصیلی و سرزندگی تحصیلی پایین و همچنین درگیری تحصیلی پایین در دانشآموzan دارای اختلال یادگیری با ایجاد تعلل در تکالیف تحصیلی و عدم ایجاد انگیزه مثبت، نقش مؤثری در افت تحصیلی و بالطبع تداوم این اختلال در این دانشآموzan می‌شود. لذا می‌توان از طریق آموزش و اعمال روش‌های مناسب تربیتی، موجبات عملکرد تحصیلی بهتر و سلامت روانی این دانشآموzan را فراهم آورد و همچنین زمینه پیشرفت همه جانبه‌ای را

۱. استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران (نویسنده مسئول) ydehghani@pgu.ac.ir

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه خلیج فارس، بوشهر، ایران

برای دانش آموزانی که از لحاظ امید تحصیلی، سرزنشگی تحصیلی و درگیری تحصیلی پایین هستند را مهیا کرد.

واژگان کلیدی: امید تحصیلی، سرزنشگی تحصیلی، درگیری تحصیلی، اختلال یادگیری

مقدمه

اختلال یادگیری^۱ عبارت است از اختلال در یک یا چند فرایند اساسی روان‌شناختی که در فهم یا کاربرد زبان گفتاری یا نوشتاری ایجاد مشکل کرده و ممکن است به صورت توانایی ناقص در گوش دادن، فکر کردن، صحبت کردن، خواندن، نوشتن، هجی کردن کلمات یا محاسبات ریاضی، ظاهر گردد، این اصطلاح حالت‌هایی همچون معلولیت‌های ادرارکی آسیب مغزی، بدکاری جزئی مغزی، خوانش‌پریشی و زبان‌پریشی رشدی را دربرمی‌گیرد اما کودکانی را که از زمان تولد، در نتیجه معلولیت‌های دیداری، شنیداری یا حرکتی، یا عقب ماندگی ذهنی، یا اختلال هیجانی یا محرومیت‌های اقتصادی، فرهنگی یا محیطی دچار ناتوانی‌های یادگیری شده‌اند، شامل نمی‌شود (گورمن^۲، ترجمه نریمانی و نورانی دگرماندرق، ۲۰۰۳). در پنجمین نسخه راهنمای تشخیصی و آماری اختلال‌های روانی اختلال یادگیری به اختلال یادگیری خاص تغییر نام داده است و اختلال خواندن، اختلال نوشتن و اختلال ریاضی که هر یک قبلاً یک اختلال مستقل و مجزا محسوب می‌شدند اکنون به عنوان یک مشخص کننده در اختلال یادگیری گنجانده شده است (گنجی، ۲۰۱۳). کودکان با اختلال یادگیری، هوش نزدیک به متوسط یا بالاتر دارند، آنها هم معما و هم متفاوض هستند، به طور معمول، این کودکان در مدرسه مشکلات زیادی دارند، اصلاح یادگیری دلالت بر این دارد که آن‌ها برای یادگیری مطالب ساده تلاش بیش از حدی می‌کنند و نیاز به حمایت‌های جبرانی دارند تا در مدرسه موفق شوند (لرنر^۳، ۲۰۱۲).

یکی از مشکلات دانش‌آموزان دارای اختلال یادگیری پایین بودن امید تحصیلی^۴ است (گراهام^۵، ۲۰۱۷). یکی از نظریه‌های مهم در مورد امید، نظریه استایدر^۶ (۲۰۰۲) است. بنیاد

- 1. learning disorder
- 2. Gorman
- 3. Lerner
- 4. Academic hope
- 5. Graham

فکری این نظریه این واقعیت است که امید به عنوان انتظار فرد برای موفقیت در دستیابی به اهداف خود تعریف شده است، یا به عبارت دیگر، در ک این واقعیت که هدفها دست یافتنی هستند (طهماسبی و شفیع پور مطلق، ۲۰۱۳). از نظر اسنایدر (۲۰۰۲) امید فرایندی است که طی آن افراد ابتدا اهداف خود را تعیین می‌کنند، سپس راهکارهایی برای رسیدن به آن اهداف خلق می‌کنند و بعد از آن، انگیزه لازم برای به اجرا درآوردن این راهکارها را ایجاد کرده و در طول مسیر حفظ می‌کنند (شیخ‌الاسلامی و رمضانی، ۱۳۹۵)؛ بنابراین، امید تحصیلی مربوط به اهداف تحصیلی است که دانش‌آموز برای خویش برمی‌گزیند، به راه و مسیرهای دستیابی به این اهداف و همچنین عواملی که باعث می‌شوند تا دانش‌آموزان در این راه ثابت قدم بمانند، اشاره دارد (ابراهیمی قیری، ۱۳۹۲). امید به هیچ وجه مادرزادی نیست (رتنوواتی، رامادیانتی، سوسیاتی، سوکانگ و ویولا^۱، ۲۰۱۵؛ هدی‌پور، شاه‌میوه اصفهانی و فرامرزی، ۱۳۹۵). امید، احساس نیست بلکه یک نظام شناختی انگیزشی پویا است که موجب پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان می‌شود (خلجی، ۱۳۸۶). تحصیل برای بعضی افراد تجربه یک حس نظم، هدف در زندگی و یک حس امید در مواجهه با نگرانی‌ها فراهم می‌کند، پژوهشگران بر این نکته تاکید می‌کنند که دانش‌آموزان امیدوار و خوش بین، اطمینان کامل دارند که به اهداف آینده‌شان خواهند رسید (کوین، ۲۰۰۹^۲). از نظر هانس^۳ (۲۰۱۳) امید تحصیلی عبارت است از اعتقاد دانش‌آموزان به توانایی‌های خود برای توسعه راهبردهای رسیدن به اهداف و داشتن انگیزه لازم به استفاده از راهبرد توانایی حفظ سطح بالایی از عاطفه مثبت و همچنین تعهد به استقامت طولانی‌تر و صرف تلاش بیشتر برای به چالش کشیدن و انجام دادن وظایف درسی. دانش‌آموزانی که امید تحصیلی دارند پریشانی و استرس روانی کمتری را تجربه می‌کنند که این امر بر موفقیت تحصیلی آنان بسیار تأثیرگذار است، همچنین این دسته از دانش‌آموزان قادر به کارگیری راهبردهای مناسبی برای دستیابی به اهداف خود می‌باشند. عیسی زادگان و همکاران (۱۳۹۳) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که با افزایش سطح امید میزان تفسیر مثبت از ادامه تحصیل در بین دانش‌آموزان افزایش می‌یابد و امید و

1. Snyder

2. Retnowati, Ramadiyanti, Suciati, Viola

3. Kevin

4. Hansen

خوش بینی تحصیلی می‌تواند تغییرات مربوط به عملکرد تحصیلی را تبیین و پیش‌بینی کند که این پیش‌بینی در دانش‌آموزان بدون اختلال یادگیری بیشتر از دانش‌آموزان دارای مشکلات یادگیری است. پژوهش‌ها (بلدریج^۱، ۲۰۰۲) نشان داده است که امید پیشگویی کننده معتبری برای موقیت‌های علمی و یک نیاز اساسی برای دانش‌آموزان است که این میزان امید در دانش‌آموزان بدون اختلال یادگیری بیشتر از دانش‌آموزان دارای اختلال یادگیری هست. به عبارت دیگر، امید با شایستگی بیشتر در بسیاری از حیطه‌های زندگی، مثل تحصیل رابطه دارد و دانش‌آموزان را با تمرکز بر موقیت برای فایق آمدن بر مشکلات توأم‌مند می‌کند و نیز با افزایش این امکان، آن‌ها به اهدافشان نایل می‌شوند (کاون، بیروتن، فاوست و براون^۲، ۲۰۱۵؛ ابراهیمی قیری، ۱۳۹۲). از طرفی هم پژوهش‌ها نشان داده‌اند که امید با عملکرد تحصیلی بالا و پیشرفت در مدرسه رابطه مثبت دارد (فلدمان و کوباتا^۳، ۲۰۱۵؛ ملیک^۴، ۲۰۱۳؛ خرمایی و کمری، ۱۳۹۶). دانش‌آموزانی که امید تحصیلی بالایی دارند، هدف‌های والاتری دارند و می‌دانند چگونه تلاش کنند تا به این هدف‌ها دست یابند که این امر در دانش‌آموزان بدون اختلال یادگیری بیشتر نمایان است، باید به این نکته نیز توجه داشت که امید تحصیلی یک ضرورت است، اگرچه به تنها‌ی کافی نیست و به تنها‌ی موجب موقیت تحصیلی نمی‌شود، اما بدون آن نیز تلاش‌ها ضعیف و ناکارآمد خواهند بود (خلجی، ۱۳۸۶). پژوهش‌ها نشان داده است که امید تحصیلی یکی از عوامل تأثیرگذار در سازگاری، انعطاف‌پذیری و سرزنش‌گی تحصیلی محسوب می‌گردد؛ از این‌رو، دانش‌آموزان بدون اختلال یادگیری نسبت به دانش‌آموزان دارای اختلال یادگیری، از امید تحصیلی و عملکرد تحصیلی بالاتری برخوردار می‌باشند (اونگ^۵، ادوارد و برگمان^۶، ۲۰۰۶).

یکی دیگر از عواملی که احتمالاً با اختلال یادگیری مرتبط است، سرزنش‌گی تحصیلی^۷ می‌باشد. سرزنش‌گی به عنوان یکی از مؤلفه‌های بهزیستی ذهنی در بسیاری از نظام‌های پژوهشی مطرح می‌باشد. وقتی فردی کاری را به طور خودجوش انجام می‌دهد

-
1. Boldridge
 2. Kwon, Birrueta, Faust & Brown
 3. Feldman & Kubota
 4. Malik
 5. Ong, Edwards & Bergeman
 6. academic buoyancy

نه تنها احساس خستگی و نامیدی به او دست نمی‌دهد، بلکه احساس می‌کند انرژی و نیروی او افزایش یافته است، به طور کلی حس درونی سرزندگی شاخص معنی دار سلامت ذهنی است (دویجن^۱ و همکاران، ۲۰۱۱). سرزندگی آموزشی سازه‌ای است که از درون روان شناسی مثبت برخاسته (مارتین^۲، ۲۰۱۴) و به این واقعیت اشاره دارد که آن می‌تواند دانش آموزان را توانا کند تا به صورت موفقیت‌آمیزی با موانع و چالش‌های تحصیلی مانند نمرات ضعیف، فشار امتحان، تکالیف سخت و دشواری که در طول تحصیل و مدرسه رخ می‌دهد به مقابله برسانند (مارتین و مارش^۳، ۲۰۰۸). سرزندگی تحصیلی به پاسخ مثبت، سازنده و انتباطی به انواع چالش‌ها و موانعی که در عرصه‌ی مدام و جاری تحصیلی، تجربه می‌شوند؛ اشاره دارد (پوتواین، کونورس، سیمز، و داگلاس اسبورن^۴، ۲۰۱۱). یکی از مهمترین نظریه‌هایی که مفهوم سرزندگی تحصیلی را به خوبی نشان می‌دهد، نظریه مارتین و مارش (۲۰۰۸) است. مارتین و مارش (۲۰۰۸) تصریح کردند که سؤالات چالش‌برانگیزی وجود دارند که در زمینه تحصیلی نیاز به توجه دارند. مدارس و دیگر محیط‌های آموزشی مکان‌هایی هستند که در آن‌ها چالش‌های تحصیلی، موانع و فشارها، حقیقت پایدار زندگی تحصیلی هستند و پژوهش‌های انجام شده به طور واضح این امر را حمایت می‌کنند (به عنوان مثال، فین و راک،^۵ ۱۹۹۷؛ گنزالز و پادیلا^۶، ۱۹۹۷؛ مارتین و مارش، ۲۰۰۸، ۲۰۰۸). بی‌علاقگی، خستگی و فرسودگی تحصیلی (به عنوان نقطه مقابل سرزندگی تحصیلی) رابطه‌ی معکوسی با عملکرد تحصیلی دانش آموزان دارد (میکائیلی، افروز و قلیزاده، ۱۳۹۱). سرزندگی تحصیلی، تاب آوری تحصیلی را در چارچوب زمینه‌ی روانشناسی مثبت منعکس می‌کند. بنابراین، سرزندگی تحصیلی یکی از شاخص‌های مهم که بر تربیت و یادگیری ثمریخش و موفقیت‌آمیز فرد تأثیر می‌گذارد و در آنچا لیاقت‌ها و توانایی‌ها به بار می‌نشیند و پیشرفت‌های علمی حاصل می‌شود؛ اما در زندگی روزانه‌ی تحصیلی، دانش آموزان با انواع چالش‌ها، موانع و فشارهای خاص این دوره (از جمله نمرات ضعیف، سطوح استرس، تهدید اعتماد به نفس درنتیجه‌ی عملکرد، کاهش انگیزش

-
1. Duijn
 2. Martin
 3. Martin & Marsh
 4. Putwain, Connors, Symes & Douglas-Osborn
 5. Finn & Rock
 6. Gonzalez & Padilla

و تعامل و) مواجه می‌شوند. مرور پیشینه پژوهش در ارتباط با سرزندگی تحصیلی نشان می‌دهد که سرزندگی تحصیلی به نتایج مهم انگیزشی مانند اضطراب کمتر و عملکرد بهتر (اسپرلینگ، ریوز، گرویاس و اسلوان^۱، ۲۰۱۷) و افزایش پیشرفت تحصیلی (مارتین، ۲۰۱۴؛ کولی، مارتین، میلبرگ، هال و گینس^۲، ۲۰۱۵) منجر می‌شود. برخی از دانشآموزان در برخورد با این موضع و چالش‌ها موفق عمل می‌کنند، اما گروه دیگری از دانشآموزان در این زمینه ناموفق هستند تحقیقات نشان می‌دهند به دلیل مواجهه بیشتر دانشآموزان دارای اختلال یادگیری با چالش‌های مختلف از جمله تجارب آسیب‌زای فردی، فقدان آمادگی تحصیلی، یا تعلق به جوامع در معرض خطر، لذا نحوه پاسخ‌دهی این دانشآموزان به این چالش‌ها بر سطح انگیزش، پشتکار و تلاش تحصیلی آنها تأثیر می‌گذارد، بنابراین سطح تاب‌آوری و سرزندگی آنها می‌تواند به عنوان یک متغیر واسطه‌ای نقش مهمی ایفا کند (بن و اتون^۳، ۲۰۰۱). همچنین پژوهش‌های مختلف نشان دادند که دانشآموزان با مشکلات یادگیری نرخ بالاتری از مشکلات تحصیلی، عاطفی و اجتماعی را نسبت به کودکان عادی دارا می‌باشند (فریلیچ و شچمن^۴؛ ۲۰۱۰؛ آیورباق، گروس تیشور، منور و شالو^۵، ۲۰۰۸). سیادتیان، عطایی و قمرانی (۲۰۱۴) نیز در پژوهش خود نشان دادند که سرزندگی در دانشآموزان دارای مشکلات شناوری کمتر از گروه عادی است. صادقی و خلیلی گشینیگانی (۱۳۹۵) در پژوهش خود با عنوان نقش ابعاد یادگیری خود راهبر در پیش‌بینی سرزندگی تحصیلی دانشآموزان پرداختند، نتایج نشان داد بین یادگیری خود راهبر با سرزندگی تحصیلی رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد، همچنین دانشآموزان بدون مشکلات یادگیری سرزندگی تحصیلی بالاتری نسبت به دانشآموزان دارای مشکلات یادگیری داشتند.

یکی دیگر از مشکلات دانشآموزان دارای اختلال یادگیری پایین بودن در گیری تحصیلی^۶ است. بر اساس نتایج تحقیقات در گیری فعالانه لازمه هر نوع تحول و پیشرفت در حوزه تحصیلی و از مهمترین پیش‌بینی کننده‌های پیامدهای تحصیلی از جمله بالا بودن

-
1. Sperling, Reeves, Gervais & Sloan
 2. Collie, Martin, Milberg, Hall & Ginns
 3. Bean & Eaton
 4. Freilich &Shechtman
 5. Auerbach, Gross-Tsur, Manor &Shalev
 6. academic engagement

نمرات و پیشرفت تحصیلی، حضور در مدرسه، مقابله مؤثر و تابآوری است (مارتین و مارش، ۲۰۰۹؛ اسکینر و پترز^۱، ۲۰۱۲؛ فورر، اسکینر، پترز و برول^۲، ۲۰۱۴). درگیری تحصیلی سازه‌ای است که اولین بار برای درک و تبیین افت و شکست تحصیلی مطرح گردید و به عنوان پایه و اساس برای تلاش‌های اصلاح‌گرایانه در حوزه تعلیم و تربیت مدنظر قرار گرفت (داتو و کینگ^۳، ۲۰۱۸). مفهوم درگیری تحصیلی به کیفیت تلاشی اشاره دارد که دانش‌آموزان صرف فعالیت‌های هدفمند آموزشی می‌کنند تا به صورت مستقیم در دستیابی به نتایج مطلوب نقش داشته باشند (آپلتون، کریستنسون، کیم و رسچلی^۴، ۲۰۰۶). به عقیده لینن برینک و پینتریچ^۵ (۲۰۰۳^۵) نظریه پردازان درگیری تحصیلی را در بردارنده سه بعد رفتاری، شناختی و انگیزشی می‌دانند. درگیری رفتاری، رفتارهای قابل مشاهده دانش‌آموزان در برخورد با تکاليف است و مؤلفه‌های تلاش، پایداری و درخواست کمک از دیگران را در بر می‌گیرد؛ درگیری شناختی، به انواع فرایندهای پردازش که توسط دانش‌آموزان برای یادگیری استفاده قرار می‌گیرد اشاره دارد، درگیری شناختی شامل راهبردهای شناختی و فراشناختی است (بارکلی^۶، ۲۰۰۹). درگیری انگیزشی شامل سه مؤلفه احساس، ارزش و عاطفه است، برای مثال مؤلفه ارزش تکلیف باورهای دانش‌آموزان را در این مورد منعکس می‌کند که چرا مواد و مهارت‌هایی که یاد می‌گیرند مفید، مهم و جذاب‌اند (تاکمن، ابری، اسمیت^۷، ۲۰۰۷). در برخی از مطالعات بیان شده است که عمل یادگیری با درگیری دانش‌آموزان آغاز می‌شود، درگیری دانش‌آموزان شامل دو مؤلفه است؛ اول زمانی که دانش‌آموزان روی مطالعا شان و سایر فعالیت‌های شکل دهنده موفقیتشان می‌گذارند و تلاشی که در این زمینه‌ها می‌کنند و دوم، راههایی که موسسات آموزشی به منابع اختصاص می‌دهند و فرصت‌های یادگیری که سازماندهی کرده و دانش‌آموزان را بر می‌انگیزنند تا در فعالیت‌های یادگیری مشارکت کنند و از آنها سود ببرند (بارکلی، ۲۰۰۹).

1. Skinner, Pitzer

2. Furrer, Skinner, Pitzer

3. Datu & King

4. Appleton, Christenson, Kim, Reschly

5. Linnenbrink, Pintrich

6. Barkley

7. Tuckman, Abry, Smith

در پژوهش عابدینی (۱۳۸۶) یافته‌ها نشان‌دهنده نقش واسطه‌ای ابعاد شناختی، انگیزشی و رفتاری در گیری تحصیلی در رابطه بین اهداف اجتنابی-عملکردی و پیشرفت تحصیلی و عدم نقش واسطه‌ای در گیری تحصیلی رفتاری-اجتماعی در این ارتباط بود، به طوری که رابطه مثبت و معناداری بین ارزش تکلیف و پیشرفت تحصیلی، رابطه منفی و معناداری بین اهداف اجتنابی-عملکردی و پایداری در تکلیف و رابطه منفی و معناداری بین راهبردهای پردازش سطحی و پیشرفت تحصیلی وجود داشت. ویلمز^۱ (۲۰۰۳) در پژوهش خود نشان داد که معمولاً در مدارسی که دانش‌آموزان از سطح بالایی از در گیری مدرسه‌ای برخوردارند و از لحاظ عملکردی و هوشی بهنجار هستند، انتظارات بالایی از موفقیت (کاهش افت تحصیلی)، جو انصباطی قوی و روابط خوب میان معلم و دانش‌آموز نسبت به دانش‌آموزان دارای اختلال یادگیری وجود دارد. جانوس^۲ و همکاران (۲۰۰۸) نیز واقعیت و جریان در گیری تحصیلی و رابطه آن را با ترک تحصیل بررسی کردند، آنها مشاهده کردند که میزان ترک تحصیل در دانش‌آموزانی بیشتر است که دارای اختلال یادگیری و کاهش سریعتی در در گیری تحصیلی از خود نشان داده‌اند. همچنین یافته‌ها نشان داده‌اند که دانش‌آموزان توانا و فاقد اختلال یادگیری استفاده بیشتری از راهبردهای شناختی و فراشناختی نموده و پایداری زیادتری نسبت به دانش‌آموزان بی‌اعتماد به توانایی خود و دارای اختلال یادگیری برای انجام تکالیف نشان می‌دهند (لینبرینک و پیتریچ، ۲۰۰۳).

پژوهش حاضر از لحاظ بنیادی و کاربردی می‌تواند حائز اهمیت باشد. از لحاظ بنیادی مبانی امید تحصیلی، سرزندگی تحصیلی و در گیری تحصیلی و نقش آن در بروز مشکلات و مسائل دانش‌آموزان با اختلال یادگیری را روشن خواهد کرد. از لحاظ کاربردی نیز انتظار می‌رود با آشکار ساختن نقش امید تحصیلی، سرزندگی تحصیلی و در گیری تحصیلی، اطلاعات مفیدی را در اختیار دست‌اندرکاران آموزش، روانشناسان، مشاوران و دیگر متخصصان تعلیم و تربیت قرار دهد. در مجموع با توجه به اینکه بیشتر مطالعات انجام شده در زمینه امید تحصیلی، سرزندگی تحصیلی و در گیری تحصیلی مرتبط با دانش‌آموزان عادی می‌باشد و کمتر مطالعه‌ای در این زمینه بر روی دانش‌آموزان دارای

1. Willms

2. Janosz

اختلال یادگیری انجام شده است. شیوع بالای اختلال‌های یادگیری در دانشآموزان (لنر، ۲۰۱۲)، نقش مفاهیم امید، سرزنشگی و درگیری تحقیلی به عنوان عامل‌های کلیدی در موفقیت، ارتقای سلامتی و کاهش مشکلات روان‌شناختی دانشآموزان مبتلا به اختلال یادگیری، خلاهای پژوهشی در این زمینه و استفاده از نتایج این پژوهش در زمینه آسیب‌شناسی مبتلایان به اختلال یادگیری از ضرورت‌های مهم این مطالعه است. بنابراین، پژوهش حاضر با هدف مقایسه امید تحصیلی، سرزنشگی تحصیلی و درگیری تحصیلی در دانشآموزان با و بدون اختلال یادگیری انجام گرفت.

روش

روش پژوهش حاضر علی مقایسه‌ای است. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانشآموزان دارای اختلال یادگیری (۵۱۳ نفر) و دانشآموزان عادی دبستانی (۲۵۳۹۷ نفر) شهر بوشهر می‌باشد که در سال تحصیلی ۱۳۹۶-۹۷ در مدارس شهرستان بوشهر مشغول به تحصیل بودند. نمونه پژوهش شامل ۱۰۰ دانشآموز (۵۰ نفر دانشآموز عادی و ۵۰ نفر دانشآموز مبتلا به اختلال یادگیری) بود. از میان دانشآموزان دارای اختلال یادگیری به روش نمونه‌گیری در دسترس ۱۰۰ نفر با انواع اختلال یادگیری که ویژگی‌های لازم از نظر ملاک‌های ورود را داشتند فهرست شدند و سپس بر اساس توصیه‌های پژوهش‌های پیشین (دلاور، ۱۳۸۱)، تعداد ۵۰ دانشآموز پس از تشخیص اختلال یادگیری توسط روان‌شناس‌های مرکز اختلال یادگیری آموزش و پرورش شهر بوشهر و همچنین مصاحبه بالینی ساختاریافته، انتخاب و مورد مطالعه قرار گرفتند. در اجرای پژوهش پس از توجیه و جلب رضایت والدین کودکان، گروه دانشآموزان با اختلال و گروه دانشآموزان بدون اختلال یادگیری از نظر هوش و سایر ویژگی‌های جمعیت‌شناختی (از قبیل وضعیت اجتماعی و اقتصادی، امکانات آموزشی، سطح تحصیلات والدین و....) با یکدیگر همتا شدند. شیوه اجرای تحقیق به این صورت بود که بعد از گرفتن مجوزهای لازم از آموزش و پرورش بوشهر و نیز کسب اجازه از مدیر مرکز اختلال یادگیری آموزش و پرورش بوشهر و والدین دانشآموزان، نشست توجیهی با حضور تمام افراد نمونه، والدین

و

معلم‌های آنها در اتاق آموزشی مرکز برگزار شد و توضیح‌هایی درباره ماهیت پژوهش،

محرمانه بودن نتایج و ساعت حضور به آنها ارائه شد. سپس گروه واجد اختلال یادگیری با ۱۰۰ نفر از مشارکت کنندگان فاقد اختلال یادگیری که با گروه مبتلا به اختلال یادگیری از لحاظ ویژگی‌هایی که پیشتر ذکر شد، همتاسازی شدند و پرسشنامه‌های پژوهش را تکمیل نمودند. ملاک‌های ورود به پژوهش عبارت بودند از: دریافت تشخیص ناتوانی‌های یادگیری ریاضی توسط روان‌شناس‌های مرکز اختلال یادگیری آموزش و پرورش شهر بوشهر و همچنین مصاحبه بالینی ساختاریافته، خواندن و یا بیان نوشتاری با استفاده از آزمون‌های تشخیصی و مصاحبه بالینی و نداشتن اختلال‌های همراه و ملاک خروج عبارت بود از داشتن اختلال‌های همراه.

پرسشنامه امیدتحصیلی: برای سنجش امید تحصیلی دانش‌آموزان از پرسشنامه امید تحصیلی کمپل و کاون^۱ (۲۰۰۱) استفاده شد. این پرسشنامه شامل ۹ سؤال است که به صورت مقیاس ۵ درجه‌ای با طیف لیکرت (از کاملاً موافق تا کاملاً مخالف) پاسخ داده می‌شود و نمره گزاری آن به این صورت است که به گزینه‌های کاملاً موافق نمره ۵ موافق نمره ۴، نظری ندارم نمره ۳، مخالف نمره ۲ و کاملاً مخالف نمره ۱ تعلق می‌گیرد. نمره کل این پرسشنامه می‌تواند از ۹ تا ۴۵ تغییر کند. بزرگترین امتیاز منعکس‌کننده مسیرها و فعالیت‌های بزرگتر است. کمپل و کاون (۲۰۰۱) پایایی متوسط به بالا را به روش آلفای کرونباخ به میزان ۰/۸۹ برای این پرسشنامه گزارش نموده‌اند و اعتبار درونی عامل توسط آلفای کرونباخ ارزیابی شده است، ضریب آلفای مسیر و نوع فعالیت به ترتیب ۰/۷۳ و ۰/۷۵ بود. امتیاز ضریب همبستگی بین مسیر و فعالیت ۰/۶۰ و ضریب همبستگی بین دو عامل با امتیاز کل مقیاس امیدتحصیلی ۰/۸۸ و ۰/۹۰ بود. همچنین سهربابی و سامانی (۲۰۱۱) پایایی مقیاس امیدتحصیلی را با روش آلفای کرونباخ برابر ۰/۷۳ و ۰/۷۵ گزارش نموده‌اند. در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه امیدتحصیلی از طریق روش آلفای ۰/۷۸ بدست آمد و نیز روایی پرسشنامه امیدتحصیلی در پژوهش حاضر از طریق همبستگی هر سؤال با نمره کل سؤال استفاده گردید. نتایج حاکی از همبستگی همه سؤال‌ها با نمره کل پرسشنامه بود. تمامی ضرایب در سطح (۰/۰۰۱) معنادار بودند.

پرسشنامه سرزندگی تحصیلی: دهقانی‌زاده و حسین‌چاری (۲۰۱۲) پرسشنامه سرزندگی تحصیلی را با الگوگیری از مقیاس سرزندگی تحصیلی مارتین و مارش (۲۰۰۶)

که دارای ۴ گویه است، توسعه دادند و برای اجرای مقدماتی و رفع نقيصه‌ها، این گویه‌ها بر روی گروهی از دانشآموزان (۳۰ پسر و ۳۰ دختر) دبیرستانی شهرستان مهریز، اجرا کردند. پس از اجرای این گویه‌ها نسخه‌ی نهایی مورد بازنویسی قرار گرفت، که حاصل بازنویسی ۹ گویه بود. سپس گویه‌های مذکور در یک مطالعه‌ی مقدماتی مجدداً روی نمونه‌ای شامل ۱۸۶ نفر از دانشآموزان دبیرستان، اجرا و خصوصیات روان‌سنگی آن بررسی شد. در این مقیاس پاسخ‌ها بر روی مقیاس ۵ درجه‌ای از نوع لیکرت از ۱ (کاملاً مخالف تا ۵ (کاملاً موافق) محاسبه و نمره‌گزاری می‌شوند. نتایج حاصل از این بررسی نشان داد که ضرایب آلفای کرونباخ به دست آمده برابر با ۰/۸۰ و ضریب بازآزمایی برابر با ۰/۷۳ بود. در پژوهش دهقانی زاده و حسین چاری (۲۰۱۲) ضریب پایایی مقیاس سرزندگی تحصیلی برابر ۰/۷۷ به دست آمد. در این پژوهش آن‌ها برای محاسبه روایی این پرسشنامه، همبستگی هر گویه با نمره کل محاسبه شد که دامنه آنها بین ۰/۵۴ تا ۰/۶۴ بود. مقیاس مارتین و مارش (۲۰۰۶) از جنبه‌های همسانی درونی و بازآزمایی پایا بود (آلفای کرونباخ، ۰/۸۰ و بازآزمایی ۰/۶۷). در پژوهش حاضر نیز ضرایب روایی همگرا و آلفای کرونباخ پرسشنامه شایستگی اجتماعی به ترتیب ۰/۶۸ و ۰/۷۵ به دست آمد.

پرسشنامه درگیری تحصیلی: این پرسشنامه توسط ریو و تیسنگ (۲۰۱۱) ساخته شده است. این پرسشنامه ۲۲ ماده و چهار عامل رفتاری، شناختی، هیجانی و عاملی دارد. ماده‌ها با مقیاس لیکرت ۷ درجه‌ای از کاملاً مخالف = ۱ تا کاملاً موافق = ۷ نمره گذاری شده است. اعتبار این پرسشنامه را سازندگان آن به روش همبستگی درونی محاسبه و ضرایب آلفای کرونباخ را برای ابعاد رفتاری، شناختی، هیجانی و عاملی به ترتیب ۰/۹۴، ۰/۸۸، ۰/۷۸ و ۰/۸۲ گذارش کرده‌اند. روایی این ابزار را سازندگان آن به روش تحلیل عاملی اکتشافی سنجدیده و چهار عامل مذکور را با ارزش ویژه بالاتر از ۱ مشخص کرده‌اند. در این پژوهش ضرایب روایی همسانی درونی و آلفای کرونباخ مطلوب و برای این پرسشنامه به ترتیب ۰/۷۳ و ۰/۶۹ به دست آمد.

نتایج

نمونه‌های این مطالعه ۵۰ دانشآموز مبتلا به اختلال یادگیری شامل ۳۷ پسر و ۱۷ دختر و ۵۰ دانشآموز عادی شامل ۲۸ پسر و ۲۲ دختر بودند. جدول ۱ بیانگر این است که میانگین

گروه دانشآموزان عادی در متغیرهای پژوهش بیشتر از گروه کودکان دارای اختلال یادگیری می‌باشد.

جدول ۱. میانگین و انحراف استاندارد نمرات آزمودنی‌ها در متغیرهای پژوهش به تفکیک در کودکان عادی و اختلال یادگیری خاص

گروه	متغیر	M	SD
دانشآموزان دارای اختلال یادگیری	امید تحصیلی	۲۴/۲۳	۶/۲۳
	سرزنده‌گی تحصیلی	۲۳/۲۱	۵/۴۵
	درگیری تحصیلی	۵۳/۴۲	۱۱/۴۶
دانشآموزان عادی	امید تحصیلی	۳۵/۱۹	۹/۷۸
	سرزنده‌گی تحصیلی	۳۴/۲۸	۸/۴۶
	درگیری تحصیلی	۱۲۴/۰۶	۱۶/۳۴

برای پاسخگویی به فرضیه‌های پژوهش از روش تحلیل واریانس چندمتغیری استفاده شد. قبل از استفاده از آزمون پارامتریک تحلیل واریانس چندمتغیری، جهت رعایت پیش‌فرضهای آن از آزمون لوین و باکس استفاده شد. این آزمون‌ها برای هیچکدام از متغیرها معنادار نبود و بیانگر این بود که پیش‌فرض‌ها رعایت شده است و بر اساس این نتایج پیش‌فرض همگنی واریانس‌ها در متغیرهای پژوهش در گروه‌های مورد مطالعه تأیید شد.

جدول ۲. نتایج آزمون معناداری تحلیل واریانس چندمتغیری بر میانگین متغیرهای پژوهش در دانشآموزان دارای اختلال یادگیری و عادی

ارزش	F	درجات آزادی	درجات آزادی خطأ	سطح معناداری	مجذور اتا
اثرپلایی	۸/۴۵	۴	۹۶	۰/۰۰۱	۰/۳۹۴
لامبای ویلکر	۸/۴۵	۴	۹۶	۰/۰۰۱	۰/۳۹۴
اثر هتلینگ	۸/۴۵	۴	۹۶	۰/۰۰۱	۰/۳۹۴
گروه بزرگترین ریشه روی	۸/۴۵	۴	۹۶	۰/۰۰۱	۰/۳۹۴

جدول نتایج آزمون معناداری تحلیل واریانس چندمتغیری را بر نمرات متغیرهای پژوهش در گروه دانشآموزان دارای اختلال یادگیری و دانشآموزان عادی نشان می‌دهد. نتایج نشان می‌دهد که بین دو گروه از نظر متغیرهای پژوهش تفاوت معناداری وجود دارد.

به عبارت دیگر، بین دانش آموزان عادی و دانش آموزان دارای اختلال یادگیری حداقل در یکی از متغیرهای وابسته تفاوت معنی دار وجود دارد. مجدور اتا (که در واقع مجدور ضریب همبستگی بین متغیرهای وابسته و عضویت گروهی است) نشان می دهد که تفاوت بین دو گروه با توجه به متغیرهای وابسته در مجموع معنی دار است و میزان این تفاوت با توجه به مجدور اتا 0.39 می باشد.

جدول ۳. نتایج تحلیل واریانس جهت تعیین تفاوت دو گروه در نمرات متغیرهای پژوهش

متغیر	متغیر وابسته	ES	P	F	MS	df	SS
امید تحصیلی	امید تحصیلی	۰/۴۲۰	۰/۰۰۸	۶/۵۴۲	۵۳۲/۲۳۱	۱	۵۳۲/۲۳۱
سرزندگی تحصیلی	سرزندگی تحصیلی	۰/۴۲۰	۰/۰۰۶	۸/۶۵۲	۱۷۲/۱۳۰	۱	۱۷۲/۱۳۰
درگیری تحصیلی	درگیری تحصیلی	۰/۴۲۰	۰/۰۰۷	۴/۸۴۲	۶۲۷/۳۴۱	۱	۶۲۷/۳۴۱
	مدل	۰/۵۴۶	۰/۰۰۶	۶/۵۴۲	۵۳۲/۲۳۱	۱	۵۳۲/۲۳۱
سرزندگی تحصیلی	سرزندگی تحصیلی	۰/۶۲۱	۰/۰۰۳	۸/۶۵۲	۱۷۲/۱۳۰	۱	۱۷۲/۱۳۰
درگیری تحصیلی	درگیری تحصیلی	۰/۷۳۶	۰/۰۰۵	۴/۸۴۲	۶۲۷/۳۴۱	۱	۶۲۷/۳۴۱
امید تحصیلی				۴۶/۱۸۶	۹۸	۴۵۲۶/۳۲۱	
سرزندگی تحصیلی				۵۳/۵۰۶	۹۸	۵۲۴۳/۶۵۷	
درگیری تحصیلی	خطا			۶۳/۶۵۹	۹۸	۶۲۳۸/۳۸۱	

همانطور که جدول ۳ نشان می دهد بین امید تحصیلی، سرزندگی تحصیلی و درگیری تحصیلی در دانش آموزان با و بدون اختلال یادگیری تفاوت معنی داری وجود دارد. بنابراین می توان گفت که امید تحصیلی، سرزندگی تحصیلی و درگیری تحصیلی در دانش آموزان دارای اختلال یادگیری و دانش آموزان عادی متفاوت هست. نتایج نشان می دهد که امید تحصیلی، سرزندگی تحصیلی و درگیری تحصیلی در دانش آموزان عادی نسبت به دانش آموزان دارای اختلال یادگیری بیشتر است.

بحث و نتیجه گیری

هدف پژوهش حاضر مقایسه امید تحصیلی، سرزندگی تحصیلی و درگیری تحصیلی در دانش آموزان با و بدون اختلال یادگیری بود. یافته های پژوهش حاضر نشان داد که بین دانش آموزان با و بدون اختلال یادگیری از نظر امید تحصیلی تفاوت معناداری وجود دارد.

نتایج این پژوهش با نتایج پژوهش‌های ماریا^۱ (۲۰۱۶)، هانس^۲ (۲۰۱۳) و شکوهی (۱۳۹۴) همسو بود. در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت که چون اعتماد تحصیلی در دانش‌آموزان دارای اختلال یادگیری پایین است، از امید تحصیلی کمتری نیز برخوردار هستند؛ در واقع اعتماد و باور تحصیلی که منجر به امید تحصیلی می‌شود یکی از عامل‌های مهم در یادگیری است، که این اعتماد در دانش‌آموزان بدون اختلال یادگیری بیشتر است و زمینه را برای پیشرفت تحصیلی آنان مهیا می‌کند (گودارد^۳؛ ماریا، ۲۰۱۶). امید یک حالت روحی و روانی و برانگیزانده انسان به کار و فعالیت است، بر همین اساس امید تحصیلی بر انگیزش و یا باور هایی تاکید می‌کند که راهکارهای شناختی لازم برای کسب نتایج مطلوب، می‌تواند ایجاد کند و این انگیزش در دانش‌آموزان بدون اختلال یادگیری، به دلیل عدم شکست‌های تحصیلی قبلی یا اندک بودن این شکست‌ها، بیشتر است (تشویقی، ۱۳۹۳). این یافته را می‌توان از منظر سرسختی روان‌شناختی نیز مورد تبیین قرار داد؛ سرسختی روان‌شناختی یکی از مولفه‌های روان‌شناختی است که با سازه امید مرتبط است. سرسختی با سلامت جسمی و روانی رابطه مثبت دارد و به عنوان یک منبع مقاومت درونی، تأثیرات منفی استرس را کاهش می‌دهد و از بروز اختلال‌های جسمی و روانی پیشگیری می‌کند (زاده بابلان، قاسم پور و حسن زاده، ۱۳۹۰). در پژوهش‌های مختلفی نشان داده شده است که بین سرسختی روان‌شناختی با امید و عملکرد تحصیلی رابطه وجود دارد (زاده بابلان و همکاران، ۱۳۹۰؛ قاسم پور، جودت و سلیمانی، ۱۳۹۰). رابطه مثبت و معنادار بین سرسختی روان‌شناختی و امید بیانگر آن است که با افزایش سرسختی روان‌شناختی، امید نیز در دانش‌آموزان افزایش خواهد یافت. در واقع سرسختی نقش اساسی در ایجاد امید به تحصیل در دانش‌آموزان خواهد داشت. در تبیین این یافته‌ها می‌توان اشاره کرد که دانش‌آموزان بدون اختلال یادگیری که از سرسختی بیشتری نسبت به دانش‌آموزان با اختلال یادگیری برخوردار هستند، با وجود پیشامدهای ناگوار به رویارویی موفق و کارآمد در برابر تنش‌ها امیدوارند، از توانایی یافتن معنی در تجارت آشفته‌ساز برخوردارند و به نقش خود به عنوان فرد ارزنده و مهم باور دارند. داشتن شخصیتی سرسخت نشانه سلامت روانی است و کسی که از سلامت روانی

1. Maria
2. Hansen
3. Goddard

برخوردار نباشد در برابر رویدادهای مهم زندگی دچار نامیدی و افسردگی می‌شود (قاسمپور و همکاران، ۱۳۹۰). در واقع سرسختی روان‌شناسنخی با امید که شامل منابع و مسیرهایی که نشان‌دهنده افکار و تفکرات هدفدار است و به داشتن زندگی بهتر، بهبود و ارتقای سازگاری در فرد منجر می‌شود، ارتباط تنگاتنگی دارد.

همچنین این پژوهش نشان داد که بین دانشآموزان با و بدون اختلال یادگیری از نظر سرزندگی تحصیلی تفاوت معناداری وجود دارد. نتایج این پژوهش با پژوهش‌های پوتواین^۱ و همکاران (۲۰۱۱)، دویچن^۲ و همکاران (۲۰۱۱)، فریلیچ و شچمن^۳ (۲۰۱۰)، فین و راک^۴ (۱۹۹۷)، همسو است. در توجیه این یافته می‌توان گفت دانشآموزان دارای اختلال یادگیری به دلیل این که در تحصیلات شکست می‌خورند و نمی‌توانند مثل همسالان خودشان موفقیت کسب کنند و به سطح مطلوب برسند، لذا از سرزندگی تحصیلی کمتر برخوردار هستند. همچنین می‌توان در بیانی دیگر چنین تبیین کرد که بسیاری از دانشآموزان دارای اختلال یادگیری به علت ناکامی ناشی از دشواری‌های یادگیری خود، اعمالی از هم‌گسیخته دارند و در آن‌ها نوعی احساس خود ارزشمندی منفی ایجاد می‌شود که این فقدان عزت نفس مثبت اغلب منجر به کاهش سرزندگی تحصیلی در آن‌ها می‌شود و به علت شکست‌های متواتی، آن‌ها اغلب باورهای ناسازگارانه‌ای نسبت به پیشرفت پیدا می‌کنند که به نوبه خود، مشکلاتی ایجاد می‌کند که فراتر از اختلالات اصلی آن‌ها هستند و نهایتاً منجر به فرسودگی تحصیلی و سرزندگی- تحصیلی پایین می‌شود (کریمی، ۲۰۱۰). از طرف دیگر، می‌توان گفت سرزندگی تحصیلی موجب احساس مثبت دانشآموزان بدون اختلال یادگیری در مورد خودشان خواهد شد و همین امر موجب علاقه آنان به امور تحصیلی و افزایش انگیزش تحصیلی آنان خواهد شد. این عامل تحرک لازم را برای به پایان رساندن موفقیت آمیز یک تکلیف، رسیدن به هدف یا دست‌یابی به درجه معینی از شایستگی فراهم می‌آورد. دانشآموزانی که سرزندگی تحصیلی بالایی دارند اشتیاق و علاقه‌ی بیشتری به تحصیل نشان داده، جهت رسیدن به اهداف تحصیلی خود تلاش بیش تری می‌کنند؛ بر عکس دانشآموزان دارای

1. Putwain

2. Duijn

3. Freilich, Shechtman

4. Finn & Rock

سرزندگی تحصیلی پایین علاقه‌ی چندانی به تحصیل نشان نداده، تلاش کمتری هم برای رسیدن به اهداف تحصیلی می‌کنند. همچنین اگر دانش‌آموzan دارای اختلال یادگیری در بعد ارتباط با همسالان خود تعامل بهتر و بالایی داشته باشند، ممکن است در انجام امور تحصیلی و حل مشکلات تحصیلی به آنان تکیه کنند و از این طریق به افزایش انگیزش تحصیلی و سرزندگی تحصیلی خود کمک نمایند؛ اما اگر نسبت به این موضوع دیدی مثبت نداشته باشند نه تنها به ارتباط با همسالان نمی‌پردازنند، بلکه از کمک آنان برای حل مشکلات تحصیلی نیز بهره‌مند نخواهند شد و این امر کاهش انگیزش تحصیلی آنان را به دنبال خواهد داشت (آریاپوران، امیری‌منش، تقوایی، حق طلب، ۱۳۹۳). همچنین دانش‌آموzanی که نسبت به درس بی‌علاقه و بی‌انگیزه باشند، احتمالاً به اندازه‌ی کافی تلاش نمی‌کنند و این عدم تلاش به نوبه خود به کاهش عملکرد تحصیلی منجر خواهد شد (میکائیلی و همکاران، ۱۳۹۱). بنابراین، دانش‌آموzanی که باورهای خود کارآمدی خود تنظیم و تحصیلی قوی را رشد می‌دهند، بهتر می‌توانند یادگیری‌شان را اداره کنند و موانع و فشارهای اجتماعی را تحمل نموده و در رفتارهایی که می‌تواند پیشرفت تحصیلی‌شان را تحلیل ببرد، درگیر نشوند. به طور کلی؛ باورهای دانش‌آموzan در مورد توانایی‌هایشان، بر روی انجام فعالیت‌های اصلی تحصیلی، آرمان‌های تحصیلی، سطح علاقه در فعالیت‌های عقلانی و دستاوردهای تحصیلی تأثیر می‌گذارد، که این باورها در دانش‌آموzan بدون اختلال یادگیری به میزان بیشتری قابل رویت است.

در نهایت یافته‌ها نشان داد که بین دانش‌آموzan با و بدون اختلال یادگیری از نظر درگیری تحصیلی نیز تفاوت معناداری وجود دارد. نتایج به دست آمده از پژوهش حاضرحاکی از آن است دانش‌آموzan دارای اختلال یادگیری در مقایسه با دانش‌آموzan عادی، درگیری تحصیلی کمتری دارند. نتایج این پژوهش با پژوهش‌های لینز برینک و پیتریچ (۲۰۰۳) و بارکلی (۲۰۰۹) همسو است. یکی از تبیین‌هایی که برای این یافته می‌توان ذکر کرد، تفاوت‌های دانش‌آموzan با و بدون اختلال یادگیری در استفاده از راهبردهای شناختی و فراشناختی در یادگیری می‌باشد. همانطور که پیشتر ذکر گردید، یکی از مولفه‌های اساسی درگیری تحصیلی راهبردهای شناختی و فراشناختی است و پژوهش‌ها نیز موید این امر می‌باشد که دانش‌آموzan بدون اختلال یادگیری به میزان بیشتری از این راهبردها استفاده می‌نمایند. درواقع استفاده از راهبردهای شناختی و

فراشناختی به عنوان جزئی از درگیری شناختی باعث می‌شود دانشآموزان در تکالیف موفق‌تر شوند و احساس خود کارآمدی آنان افزایش یابد. افرادی که به قابلیت‌های خود اطمینان دارند، تکالیف مشکل را به عنوان چالش در نظر می‌گیرند و آن‌ها اطمینان دارند که می‌توانند موقعیت‌های تهدیدآمیز را تحت کنترل خود درآورند. چنین برداشتی نسبت به قابلیت‌ها، تنبیه‌گی را کاهش داده و منجر به تکمیل تکالیف از سوی یادگیرندگان می‌شود. همچنین در تبیین این یافته می‌توان گفت که دانشآموزان دارای اختلال یادگیری چون در مقایسه با همسالان خود در تکالیف درسی و امتحانات درسی ضعیف عمل می‌کنند، از انجام تکالیف مربوط به مدرسه دلسوز می‌شوند و این منجر به عدم درگیری در وظایف مربوطه می‌شود. همچنین این دانشآموزان هرچند که از لحاظ ظاهر و هوش و ... با همسالان خود تفاوتی ندارند ولی عدم علاقه به تکالیف منجر به این احساس در آنان می‌شود که نمی‌توانند مانند دوستان خود عمل کنند و این طرز تفکر باعث می‌شود که درگیری تحصیلی آنان شکل نگیرد و در نتیجه باعث عدم پیشرفت تحصیلی و عدم علاقه به مدرسه می‌شود. همچنین تأخیر در شروع و اتمام تکالیف باعث خواهد شد تا یادگیری در فرصت‌های مناسب از دست برود و فرد مطالعه و انجام تکالیف را به زمان نامناسب و همواره با محدودیت زمانی پیگیری کند که این مسئله باعث کاهش دقیق، افزایش استرس و ارتکاب اشتباهات فراوان در انجام تکالیف و فرایند یادگیری می‌گردد (توکلی، ۲۰۱۲).

از جمله محدودیت‌های پژوهش حاضر، مختص بودن نمونه به دانشآموزان مقطع ابتدایی بود، که تعیین‌پذیری نتایج را محدود می‌کند. همچنین استفاده صرف از پرسشنامه از جمله دیگر محدودیت‌های این پژوهش می‌باشد. پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های مشابه در سایر مناطق کشور بر روی گروه‌های سنی و تحصیلی متفاوت صورت گیرد تا با اطمینان کامل بتوان تعیین‌پذیری نتایج را انجام داد. همچنین پیشنهاد می‌شود علاوه بر استفاده از پرسشنامه از روش‌های دیگر جمع‌آوری اطلاعات مانند مصاحبه (فردی و خانوادگی) و مشاهده استفاده شود تا اطلاعات کامل‌تر و دقیق‌تر به دست آید. بر اساس نتایج این پژوهش مبنی بر پایین بودن امید تحصیلی، سرزنشگی تحصیلی و درگیری تحصیلی دانشآموزان مبتلا به اختلال یادگیری، به مسئولانی که در حوزه‌ی تعلیم و تربیت کودکان مبتلا ناتوانی یادگیری فعالیت دارند، توصیه می‌شود با انجام اقداماتی چون به کارگماشتن معلمان با

سابقه، ایجاد روابط مثبت سالم با دیگران، ایجاد محیطی امن و آکنده از اطمینان و اعتماد برای کودک و کسب رضایت دانش آموزان با اعمال مدیریت درست به تقویت امید تحصیلی، سرزندگی و درگیری تحصیلی این دانش آموزان به عنوان عوامل تأثیرگذار مهم بر یادگیری آن‌ها کمک کنند.

منابع

- ابراهیمی قیری، ر. (۱۳۹۲). مقایسه انگیزش تحصیلی و امید تحصیلی دانش آموزان تیز هوش و عادی دوره متوسطه. پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت.
- تشویقی کلوانق، پ. (۱۳۹۳). بررسی رابطه جهت گیری هدف و امید با اهمال کاری تحصیلی دانش آموزان دختر سال اول دبیرستان شهر ارومیه در سال تحصیلی ۹۳-۱۳۹۲. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته روانشناسی تربیتی، دانشگاه ارومیه.
- خلجی، ط. (۱۳۸۶). بررسی ارتباط امید، منبع کنترل آموزش پیشرفت تحصیلی دختران در دوره پیش دانشگاهی شهر تهران در سال تحصیلی ۸۵-۸۶، پایان نامه کارشناسی ارشد رشته روانشناسی تربیتی، دانشگاه الزهرا(س).
- خرمایی، ف.؛ و کمری، س. (۱۳۹۶). ساخت و بررسی ویژگیهای روانسنجی مقیاس امید به تحصیل. دو فصلنامه راهبردهای شناختی در یادگیری، ۸(۵): ۳۷-۱۶.
- زاهدبابلان، ع.؛ قاسم پور، ع.؛ و حسن‌زاده، ش. (۱۳۹۰). نقش بخشش و سرسختی روان شناختی در پیش‌بینی امید. دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی، ۱۲(۳): ۱۹-۱۲.
- قاسم‌پور، ع.، جودت، ح.، و سلیمانی، م. (۱۳۹۰). مقایسه بهزیستی روان‌شناختی در دانش آموزان ورزشکار و غیرورزشکار. مجله دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، ۱۱(۵): ۴۶۰-۴۴۹.
- دلاور، ع. (۱۳۸۱). روش تحقیق و مبانی عملی و نظری در علوم اجتماعی. تهران: انتشارات رشد.

شکوهی، م. ج. (۱۳۹۴). رابطه یادگیری خودتنظیمی و امید تحصیلی با عملکرد تحصیلی دانش آموزان مقطع متوسطه منطقه درودزن. پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت.

شيخ الاسلامی، ع.، و رمضانی، شکوفه. (۱۳۹۵). تأثیر امید درمانی گروهی بر رضایت از زندگی مردان با ناتوانی جسمی-حرکتی. مجله افراد/استثنایی، ۶(۲۴): ۱۵۱-۱۳۵.

صادقی، م.، و خلیلی گشنیگانی، ز. (۱۳۹۵). نقش ابعاد یادگیری خود راهبرد در پیش بینی سرزندگی تحصیلی دانش آموزان در لرستان، پژوهش در آموزش علوم پزشکی، ۸(۲): ۱۷-۹.

عیسی زادگان، ع.، میکائیلی منیع، ف.، و مروئی میلان، ف. (۱۳۹۳). رابطه بین امید، خوش بینی و معنای تحصیل با عملکرد تحصیلی دانش آموزان دوره پیش دانشگاهی. مجله روان‌شناسی مدرسه، ۳(۲): ۱۵۲-۱۳۷.

عبدینی، ا. (۱۳۸۶). رابطه درگیری تحصیلی، اهداف پیشرفت و پیشرفت تحصیلی: مدل ساختاری پیشرفت تحصیلی دانش آموزان سال سوم ریاضی و علوم انسانی، پایان نامه دکتری رشته روانشناسی، دانشگاه تهران، آذر ماه ۱۳۸۶.

هدی‌پور، ا.، شاهمیوه اصفهانی، آ.، و فرامرزی، س. (۱۳۹۵). تاثیر الگوی آموزش خوش‌بینی به روش ایفای نقش بر کاهش افسردگی نوجوانان دختر کمبینا. مجله افراد/استثنایی، ۶(۲۱): ۱۳۵-۱۱۹.

Appleton, S.L., & Christenson, D., Kim, A.L. & Reschly, A. L. (2006). Reschly, "Measuring cognitive and psychological engagement: Validation of the Student Engagement Instrument". *Journal of school Psychology*, 44(5):427-45.

Auerbach, J. G., & Gross-Tsur, V., & Manor, O., & Shalev, R. S. (2008). Emotional and Behavioral characteristics over a six-year period in youths with persistent and nonpersistent dyscalculia. *Journal of Learning Disabilities*, 41(3), 263-273.

Ariapooran, S., & Amiri manesh, M., & Taghavi, D., & Haghtalab, T. (2014). Relationship between self-concept and academic motivation (reading, writing and math) in elementary students with LD. *Journal of Learning Disabilities*, 4 (1), 56-72. (Persian).

Boldridge, E. A. (2002). *The Role of Hope In The academic and Sport Achievements of Division I College Football players*: University of Kansas.

- Barkley, E.F. (2009). "Student engagement techniques: A handbook for college faculty". 1st ed. New Jersey: Jossey-Bass.
- Bean, J., & Eaton, S. B. (2001). The psychology underlying successful retention practices. *Journal of college student retention*, 3(1), 73-89.
- Campbell-sills, L., & Cohan, S. (2001). Relationship of resilience to personality, coping, and psychiatric symptoms in young adults. *Behavior Research and Therapy*, 44: 585-99.
- Collie, R. J., Martin, A. J., Malmberg, L. E., Hall, J. & Ginns, P. (2015). Academic buoyancy, student's achievement, and the linking role of control: A cross-lagged analysis of high school students. *British Journal of Educational Psychology*, 85(1), 113-130.
- Datu, J. A., & King, R. B. (2018). Subjective well-being is reciprocally associated with academic engagement: A two-wave longitudinal study. *Journal of School Psychology*, 69:100-110.
- Duijn, M., & Rosenstiel, I. V., & Schats, chats, W., & Smallenbroek, C., & Dahmen, R. (2011). Vitality and health: A lifesyle programme for employees. *European Journal of Integrative Medicine*, 3, 97-10.
- Dehghani Zadeh, M. H., & Hosein-chari, M. (2012). The academic Vitality and perception of family communication patterns: the mediating role of self-efficacy. *Journal of Teaching and Learning Studies*, 4 (2), 21-48. (Persian).
- Feldman, D. B., & Kubota, M. (2015). Hope, self-efficacy, optimism, and academic achievement: Distinguishing constructs and levels of specificity in predicting college grade-point average. *Learning and Individual Differences*, 37, 210-216.
- Finn, J. D., & Rock, D. A. (1997). Academic success among students at risk for school failure. *The Journal of Applied Psychology*, 82, 221–234.
- Freilich, R., & Shechtman, Z. (2010). The contribution of art therapy to the social, emotional, and academic Adjustment of children with learning disabilities. *The Arts in Psychotherapy*, 37 (4), 97–105.
- Fredricks, J. A., Blumenfeld, P. C., & Paris, A. H. (2004). School engagement: Potential of the concept, state of the evidence. *Review of Educational Research*, 74(1):59-109.
- Ganji, M. (2013). *Abnormal psychology based on DSM-5*. Tehran: savalan publication. (Persian).
- Gorman, J. (2003). *Emotional disorders and learning disabilities in elementary classes*. (Narimani, M & Noorani Dagermandaraq, N). Ardabil: Nikamooz Publication. (Persian).
- Goddard, R., & Tschannen-Moran, M., & Hoy, W. (2001). A multilevel examination of the distribution and effects of teacher trust in students and parents in urban elementary schools. *The Elementary School Journal*, 102(1), 3-17.
- Gonzalez, R., & Padilla, A. M. (1997).The academic resilience of Mexican American high school students. *Hispanic Journal of Behavioral Sciences*, 19, 301–317.
- Graham, S. (2017). Attention-deficit/Hyperactivity Disorder (ADHD), Learning Disabilities (LD), and executive functioning:

- Recommendations for future research. *Contemporary Educational Psychology*, 50: 97-101.
- Hansen, M. J. (2013). *Academic Hope Theory Implications for Promoting Academic Success*, Council on Retention and Graduation (GRG).
- Janosz, M.& , Archambault, L., & Morizot, J., & Pagani, L.S. (2008). School engagement trajectories and their differential Predictive relations to Dropout. *Journal of social Issue*, 64 (1): 21-40.
- Kevin, L. R. (2009).Hope and Optimism: Latent Structures and Influences on Grade Expectancy and Academic Performance. *Journal of Personality*, 77(1), 231-260.
- Karimi, Y. (2010). *Learning disorder: Theoretical and practical issues as well as case studies and examples*. Tehran. Savalane presss. (Persian).
- Kwon, P., & Birrueta, M., & Faust, E., & Brown, E. R. (2015). The Role of Hope in Preventive Interventions. *Social and Personality Psychology Compass*, 9(12), 696-704.
- Lerner, J. W. (2012). *Learning disabilities: Theories, diagnosis, and teaching strategies* (9th ed.). Boston: MA: Houghton Mifflin.
- Linnenbrink, P.R., &, Pintrich ,P.R. (2003). The role of self-efficacy beliefs in student engagement and learning in the classroom. *Reading & Writing Quarterly: Overcoming Learning Difficulties*, 19(2):119- 37.
- Malik, A. (2013). "Efficacy, Hope, Optimism and Resilience at Workplace – Positive Organizational Behavior". *International Journal of Scientific and Research Publications*. 3(10): 1-4.
- Maria, O. (2016). Hope and anticipation in education for a sustainable future. <http://doi.org/10.1016/j.futures.2016.10.004>.
- Martin, A. J., & Marsh, H. W. (2008).Academic buoyancy: Towards an understanding of student everyday academic resilience. *Journal of School Psychology*, 46 (1), 53-83.
- Mikaeili, N., & Afroz, G., & Gholiezadeh, L. (2013). The relationship of self-concept and academic burnout with academic performance of girl students. *Journal of school psychology*, 1 (4), 90-103. (Persian).
- Martin, A. J., & Marsh, H. W. (2009). Academic resilience and academic buoyancy: Multidimensional and hierarchical conceptual framing of causes, correlates and cognate constructs. *Oxford Review of Education*, 35, 353-370.
- Martin, A. J., & Marsh, H. W. (2006). Academic resilience and its psychologicaland educational correlates: Aconstruct validity approach. *Psychology in the Schools*, 43, 267–282.
- Ong, A. D., & Edwards L. M.& , Bergeman C. S. (2006). Hope as a Source of Resilience in later Adulthood. *Education Faculty Research and Publications*, 41(7), 1263-1273.
- Putwain, D. V., & Connors, L., & Symes, W., & Douglas-Osborn, E. (2011). Is academic buoyancy anything more than adaptive coping? *Anxiety, Stress & Coping*, 25(3), 349-58.
- Retnowati, S., & Ramadiyanti, A. A., & Suciati, Y. A.& , Viola, H. (2015). Hope Intervention against Depression in the Survivors of Gold Lava

- Flood from Merapi Mount. *Procedia- social And Behavioral Sciences*, 165, 170-178.
- Reeve, J., & Tseng, C. M. (2011). Agency as a fourth aspect of students' engagement during learning activities. *Contemporary Educational psychology*, 36, 257-267.
- Snyder, C. R. (2002). Hope and Academic Success in College. *Journal of Educational psychology*, 94(4), 820-826.
- Skinner, E. A., & Pitzer, J. (2012). Developmental dynamics of engagement, coping, and everyday measures of school engagement and related terms. *The California School Psychologist*, 8, 7-27.
- Sohrabi Shegefti, n., & Samani, S. (2011). Psychometric Properties of the Academic Hope scale: Persian Version. *Procedia Social and Behavioural Sciences*, 30, 1133-1136.
- Siadatian, S.H., & Ataei, M., & Gomrani, A. (2014). Comparison vitality of students with and without hearing loss. *Journal of Exceptional education*, 14(4), 16-21. (Persian).
- Sperling, R. A., Reeves, P. M., Gervais, A. K., & Sloan, J. O. (2017). Development and Validation of the Self-Regulated Learning Test Anxiety Scale. *Psychology*, 8, 2295-2320.
- Tuckman, D.A., & Abry, D.R., Smith, D. R.(2007). *Learning and motivation strategies: Your guide to success* (2th ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Tavakoli, M. A. (2012).The study of academic procrastination among students and relation with Demographic characteristics, Preferred time study and the purpose of admission to universities. *Journal of Educational Psychology*, 9(28), 100-121. (Persian).
- Tahmasebi, F. and Shafiepour Motlag, F. (2013). Proposing a model for determining the relation of educational hope and educational satisfaction with student's educational attainment based upon mediation of educational effort (the case of junior high school students of Tehrans smart schools). *International Journal Social. Scions. & Education*, (4), 159-166.
- Willms, J (2003). *Student engagement at school: a sense of belonging and participation*. Paris: Publications PISA 2000, OECD.